

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความทนทาน การสื่อสารระหว่างบุคคลกับความสามารถในการจัดการของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างหัวหน้าหอผู้ป่วย จำนวน 215 คน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยตารางประกอบคำบรรยาย ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรพหุภาคย์และตัวแปรเกณฑท์

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของหัวหน้าหอผู้ป่วยเสนอเป็นค่าความถี่และค่าร้อยละ

1.2 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ความทนทานซึ่งประกอบด้วยความยืดหยุ่น การควบคุมสถานการณ์ และความท้าทาย การสื่อสารระหว่างบุคคลซึ่งประกอบด้วยการสื่อสารเชิงวัจนภาษาและการสื่อสารเชิงอวัจนภาษา และความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความทนทาน การสื่อสารระหว่างบุคคล กับการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความทนทาน การสื่อสารระหว่างบุคคล กับความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย และสมการทำนายความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย

โดยกำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติ ดังนี้

AGE	แทน	อายุ
Edu	แทน	ระดับการศึกษา
Time	แทน	ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน
ST	แทน	สถานภาพสมรส
OFF	แทน	สถานที่ปฏิบัติงาน
E	แทน	ความทนทาน
Com	แทน	การสื่อสารระหว่างบุคคล
M	แทน	ความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยาก
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์
R^2 change	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เปลี่ยนแปลงเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว
F	แทน	อัตราส่วนเอฟ (F) ที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
Beta	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
SE B	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ b
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของหัวหน้าหอผู้ป่วย จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน แผนกที่ปฏิบัติงาน (n=215)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อายุ		
26 - 30 ปี	-	0.00
31 - 35 ปี	2	0.9
36 - 40 ปี	6	2.8
41 ปี ขึ้นไป	207	96.3
ระดับการศึกษา		
อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร	4	1.9
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี	163	75.8
ปริญญาโท	48	22.3
สถานภาพสมรส		
โสด	58	27.0
คู่	142	66.0
หม้าย หย่า แยกกันอยู่	15	7.0
ประสบการณ์การทำงาน		
1 - 5 ปี	88	41.1
6 - 10 ปี	59	27.5
11 - 15 ปี	15	7.0
16 - 20 ปี	44	20.5
21 ปี ขึ้นไป	9	4.1

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
แผนกที่ปฏิบัติงาน		
อายุกรรม	34	15.8
ศัลยกรรม	58	27.0
สูติ—นรีเวชกรรม	35	16.3
กุมารเวชกรรม	19	8.8
ศัลยกรรมกระดูก	22	10.2
หอผู้ป่วยหนัก	15	7.0
ตา หู คอ จมูก	16	7.4
งานผู้ป่วยนอก	10	4.7
จิตเวช	6	2.8

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างหัวหน้าหอผู้ป่วยที่ใช้ในการศึกษา เป็นหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีอายุมากกว่า 41 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 96.3 รองลงมาคืออายุระหว่าง 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.8 ไม่พบหัวหน้าหอที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 75.8 รองลงมาคือระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 22.3 ส่วนน้อยมีการศึกษาอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร คิดเป็นร้อยละ 1.9

กลุ่มตัวอย่างหัวหน้าหอผู้ป่วย ส่วนใหญ่สถานภาพสมรสคู่ คิดเป็นร้อยละ 66 รองลงมาคือสถานภาพสมรสโสด คิดเป็นร้อยละ 27 และส่วนน้อยที่มีสถานภาพสมรสหม้าย หย่า และแยกกันอยู่ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมาคือ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.5 ส่วนน้อยที่สุด คือ 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.1

ส่วนแผนกที่กลุ่มตัวอย่างหัวหน้าหอผู้ป่วยปฏิบัติงานอยู่มากที่สุดคือ หอผู้ป่วยแผนก ศัลยกรรม คิดเป็นร้อยละ 27.0 รองลงมาคือ หอผู้ป่วยแผนกสูติ-นรีเวชกรรม หอผู้ป่วย อายุรกรรม หอผู้ป่วยแผนกศัลยกรรมกระดูก หอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม หอผู้ป่วยแผนก ตา หู คอ จมูก หอผู้ป่วยแผนกผู้ป่วยหนัก และ แผนกผู้ป่วยนอก คิดเป็นร้อยละ 16.3, 15.8, 10.2, 8.8, 7.4, 7.0, 4.7 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือหอผู้ป่วยแผนกจิตเวช คิด เป็นร้อยละ 2.8

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความทนทานของหัวหน้าหอผู้ป่วย การสื่อสารระหว่างบุคคลของหัวหน้าหอผู้ป่วย และความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุงยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย

หัวหน้าหอผู้ป่วย	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ความทนทาน	3.79	0.35	สูง
การสื่อสารระหว่างบุคคล	4.01	0.46	สูง
ความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุงยาก	2.75	0.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า หัวหน้าหอผู้ป่วย มีความทนทานในระดับสูง คือมีค่าเฉลี่ย 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 การสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46

ส่วนความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุงยาก พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความทนทานของ
หัวหน้าหอผู้ป่วยจำแนกตามรายด้านและโดยรวม (N=215)

ความทนทานของหัวหน้าหอผู้ป่วย	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ความยึดมั่น	4.04	0.43	สูง
ความสามารถในการควบคุมสถานการณ์	3.52	0.40	สูง
ความท้าทาย	3.84	0.43	สูง
รวม	3.79	0.35	สูง

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยมีความทนทาน ด้านความยึดมั่น อยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 ความทนทานด้านความสามารถในการควบคุมสถานการณ์อยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 ส่วนความท้าทายนั้น อยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วพบว่า ความทนทานของหัวหน้าหอผู้ป่วยอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 ซึ่งอยู่ในระดับสูงเช่นกัน

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการสื่อสารระหว่างบุคคลของหัวหน้าหอผู้ป่วย จำแนกตามรายด้านและโดยรวม

การสื่อสารระหว่างบุคคลของ			
หัวหน้าหอผู้ป่วย	\bar{X}	S.D	ระดับ
เชิงวัจนภาษา	3.76	0.38	สูง
เชิงอวัจนภาษา	3.96	0.45	สูง
รวม	4.01	0.46	สูง

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยมีการสื่อสารในความเชิงวัจนภาษา อยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38 และการสื่อสารระหว่างบุคคล เชิงอวัจนภาษาอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45

ส่วนการสื่อสารระหว่างบุคคลของหัวหน้าหอผู้ป่วยโดยรวม อยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46

ตารางที่ 8 ลำดับคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการจัดการบุคลากร ที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย จำแนกรายข้อ (N=215)

ลำดับที่	ข้อที่	ความสามารถในการจัดการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.	15	การให้ข้อมูลย้อนกลับ	3.80	0.67	สูง
2.	3.	การวิพากษ์	3.35	1.13	สูง
3.	9.	การวิพากษ์	3.33	0.75	สูง
4.	11	การวิพากษ์	3.23	0.80	สูง
5.	13	การใช้ข้อตกลง	3.10	0.71	สูง
6.	16	การใช้ปฏิภาณไหวพริบ	3,00	0.97	สูง
7.	4.	การวิพากษ์	2.95	0.95	ปานกลาง
8.	1.	การให้ข้อมูลย้อนกลับ	2.94	0.80	ปานกลาง
9.	8.	การวิพากษ์	2.81	0.93	ปานกลาง
10.	5	การให้ข้อมูลย้อนกลับ	2.73	1,06	ปานกลาง
11.	2.	การวิพากษ์	2,72	1.07	ปานกลาง
12.	19.	การใช้ปฏิภาณไหวพริบ	2.61	1,20	ปานกลาง
13.	17	ใช้อารมณ์ขัน	2.60	1.11	ปานกลาง
14.	12	การใช้ข้อตกลง	2.41	1.10	ต่ำ
15.	14	ใช้อารมณ์ขัน	2,40	096	ต่ำ
16.	18.	การใช้ปฏิภาณไหวพริบ	2.40	1.12	ต่ำ
17.	6.	การให้ข้อตกลง	2.30	1.02	ต่ำ
18.	20	ใช้อารมณ์	2.25	1.03	ต่ำ
19.	7	การให้ข้อมูลย้อนกลับ	2.20	1.01	ต่ำ
20.	10	การวิพากษ์	2.10	1.40	ต่ำ
รวม			2.75	0.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่าความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38

ตารางที่ 9 ลำดับคะแนนค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการจัดการบุคลากร ที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย จำแนกตามวิธีการจัดการของDubrin รายข้อ (N=215)

ลำดับที่	ข้อที่	ความสามารถในการจัดการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.	15	การให้ข้อมูลย้อนกลับ	3.80	0.67	สูง
2	1.	การให้ข้อมูลย้อนกลับ	2.94	0.80	ปานกลาง
3	5	การให้ข้อมูลย้อนกลับ	2.73	1,06	ปานกลาง
4	7	การให้ข้อมูลย้อนกลับ	2.20	1.01	ต่ำ
รวม			2.90	0.53	ปานกลาง
5	3.	การวิพากษ์	3.35	1.13	สูง
6.	9.	การวิพากษ์	3.33	0.75	สูง
7	11	การวิพากษ์	3.23	0.80	สูง
8	4.	การวิพากษ์	2.95	0.95	ปานกลาง
9.	8.	การวิพากษ์	2.81	0.93	ปานกลาง
10.	2.	การวิพากษ์	2,72	1.07	ปานกลาง
11	10	การวิพากษ์	2.10	1.40	ต่ำ
รวม			2.91	0.63	ปานกลาง
12.	16	การใช้ปฏิภาณไหวพริบ	3,00	0.97	สูง
13	19.	การใช้ปฏิภาณไหวพริบ	2.61	1,20	ปานกลาง
14.	18.	การใช้ปฏิภาณไหวพริบ	2.40	1.12	ต่ำ
รวม			2.70	0.75	ปานกลาง

ตารางที่ 9 (ต่อ) ลำดับคะแนนค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการจัดการบุคลากร ที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย จำแนกตามวิธีการจัดการของDubrin รายชื่อ (N=215)

ลำดับที่	ข้อที่	ความสามารถในการจัดการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
15	17	การใช้อารมณ์ขัน	2.60	1.11	ต่ำ
16.	14	การใช้อารมณ์ขัน	2.40	0.96	ต่ำ
17	20	การใช้อารมณ์ขัน	2.25	1.03	ต่ำ
รวม			2.42	0.65	ปานกลาง
18	13	การใช้ข้อตกลง	3.10	0.71	สูง
19.	12	การใช้ข้อตกลง	2.41	1.10	ต่ำ
20	6.	การให้ข้อตกลง	2.30	1.02	ปานกลาง
รวม			2.75	0.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า ความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย จากกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง โดยวิธีการจัดการที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การวิพากษ์อย่างสร้างสรรค์ คือมีคะแนนเฉลี่ย 2.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 รองลงมาได้แก่การจัดการโดยการให้ข้อมูลป้อนกลับ คือ มีคะแนนเฉลี่ย 2.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 ส่วนความสามารถในการจัดการที่มีคะแนนน้อยที่สุด ได้แก่การจัดการโดยใช้อารมณ์ขัน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความทนทานและการสื่อสาร ระหว่างบุคคลกับความสามารถในการจัดการบุคลากร
ที่ยุงยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความทนทาน การสื่อสารระหว่างบุคคล กับความสามารถในการจัดการบุคลากร
ที่ยุงยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย ของกลุ่มตัวอย่างโรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร แสดงในรูปเมตริกสัมพันธ์ (Correlation Matrix)

ตัวแปร	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6.1)	(6.2)	(6.3)	(7)	(8)	(9)	(10)
อายุ (1)	1.0											
ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี (2)	-.24	1.0										
ระดับการศึกษาปริญญาตรี (3)	.22	-.24	1.0									
ระดับการศึกษาปริญญาโท (4)	-.15	-.07	-.94	1.0								
ระยะเวลาการปฏิบัติงาน (5)	.43	-.12	.19	-.15	1.0							
สถานภาพสมรส (6)												
โสด (6.1)	-.28	.22	-.24	.17	-.26	1.0						
คู่ (6.2)	.22	-.19	.14	-.08	.28	-.84	1.0					
หม้าย หย่า แยก (6.3)	.09	-.03	.15	-.14	-.07	-.16	-.38	1.0				
สถานที่ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยนอก (7)	.31	-.04	.08	-.07	-.01	.03	-.06	.06	1.0			
ความทนทาน (8)	.16	-.06	-.23	.25	.10	.04	-.07	.06	.12	1.0		
การสื่อสารระหว่างบุคคล (9)	.28	-.09	-.09	.13	.16	-.07	.08	-.02	.24	.24	1.0	
การจัดการบุคลากรที่ยุงยากของหัวหน้า (10)	.09	-.08	.12	-.10	.05	-.08	.11	-.06	.06	22*	.31*	1.0

p < .05

จากตารางที่ 10. พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยากของหัวหน้าผู้ปฎิบัติ และพบว่า ความทนทาน และการสื่อสารระหว่างบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยาก ($r = .22$ และ $.31$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ และระยะเวลา
ที่ปฏิบัติงาน ความทนทาน การสื่อสารระหว่างบุคคลกับความสามารถ
ในการจัดการบุคลากรที่ยุงยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลรัฐ (N =215)

ตัวพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับความสัมพันธ์
	ความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุงยาก	
อายุ	.09	-
การศึกษา		
ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	-.08	-
ระดับปริญญาตรี	.12	-
ระดับปริญญาโท	-.10	-
ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	.05	-
สถานภาพสมรส		
โสด	-.08	-
คู่	.11	-
ม้าย, หย่า, แยก	-.06	-
สถานที่ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยนอก	.06	-
ความทนทาน	.22*	ต่ำ
การสื่อสารระหว่างบุคคล	.31*	ปานกลาง

p < ,05

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุ การศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน สถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุงยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย จากงานวิจัยพบว่า ความทนทาน การสื่อสารระหว่างบุคคล มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ และปานกลางกับความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุงยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย (r = .22 , .31 ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน และการสร้างสมการพยากรณ์ ความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยากของ หัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลรัฐ

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์พยากรณ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการพยากรณ์ความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย เมื่อใช้วิธีการถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Solution) (N = 215)

ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 change	F
COM	0.307	0.094	0.090	22.127
COM,ED2	0.342	0.117	0.109	14.027

*P < .05

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า การสื่อสารระหว่างบุคคล สามารถอธิบายความแปรปรวนของการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์(R) เท่ากับ 0.0941 แสดงว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลสามารถพยากรณ์ความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วยได้ร้อยละ 9.41

ขั้นที่ 2 เพิ่มตัวพยากรณ์การศึกษาระดับปริญญาโท (ED-2) เข้าไป ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เพิ่มขึ้นเป็น 0.117 ($R^2=0.117$) สามารถเพิ่มอำนาจการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ การสื่อสารระหว่างบุคคล ระดับการศึกษา สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการจัดการกับบุคลากรที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย ได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10.90 (R^2 change = 0.109)

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณ ที่ใช้พยากรณ์ความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยากของหัวหน้าหอผู้ป่วย (n = 215)

ตัวพยากรณ์	b	Seb	Beta	t
COM	0.156	0.031	0.322	4.961
COM , ED-2	2.700	1.155	0.152	2.337
R = 0.342			Constant = 31.683	
R ² = 0.117			Overall F = 14.027	

$$P < .05$$

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีค่า Beta สูงสุด คือ การสื่อสารระหว่างบุคคล (Beta = 0.322) รองลงมา คือ ระดับการศึกษาปริญญาโทของหัวหน้าหอผู้ป่วย (Beta = 0.152) ได้สมการพยากรณ์ความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยาก ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 31.683 + 0.156 \text{ COM} + 2.700 \text{ ED-2}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{\text{Handle}} = 0.322 * \hat{Z}_{\text{COM}} + 0.152 * \hat{Z}_{\text{ED2}} \text{ (Standardized Scores)}$$

จากสมการทำนายพบว่า การสื่อสารระหว่างบุคคลและการศึกษาระดับปริญญาโทสามารถทำนายความสามารถในการจัดการบุคลากรที่ยุ่งยาก ได้ 11.70 % (R=0.117) โดยเมื่อพิจารณาสมการคะแนนดิบพบว่า เมื่อการสื่อสารระหว่างบุคคลเพิ่มขึ้น 0.156 จะทำให้ความสามารถในการจัดการเพิ่มขึ้น 1 หน่วย เมื่อการศึกษาระดับปริญญาโทเพิ่มขึ้น 2.700 หน่วยจะทำให้ความสามารถในการจัดการเพิ่มขึ้น 1 หน่วย